

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: Pr-17/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku po sucu toga suda Andrei Vasiljević u pravnoj stvari tužitelja Ivica Boltužića, OIB 86742234043, Kneza Domagoja 12, 44250 Petrinja, kojeg zastupa punomoćnica Marija Koprivica, odvjetnica u OD Rački i kolege j.t.d. iz Zagreba, protiv tuženika VODE BANOVINI društvo s ograničenom odgovornošću za javnu vodoopskrbu i odvodnju, OIB 12266526926, Braće Hanžek 19, 44250 Petrinja, kojeg zastupa punomoćnik Vlado Kartelo, odvjetnik iz Siska, radi utvrđenja otkaza ugovora o radu nedopuštenim, nakon glavne rasprave održane i zaključene 1. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, temeljem članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 9. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Ivica Boltužića, OIB 86742234043, Kneza Domagoja 12, 44250 Petrinja, koji glasi:

"I. Utvrđuje se da Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 04. 04. 2025. izdana od strane tuženika VODE BANOVINI d.o.o., OIB: 12266526926, Braće Hanžek 19, Petrinja, kao poslodavca kojom je tužitelju Ivici Boltužiću, OIB: 86742234043, Kneza Domagoja 12, Petrinja izvanredno otkazan ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen 01.07.2022., te Odluka Nadzornog odbora tuženika od 30.04.2025. kojom je odbijen zahtjev za zaštitu prava tužitelja, nisu dopuštene, te da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao po tim Odlukama.

II. Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 1. srpnja 2022.g., između tužitelja Ivica Boltužića, OIB: 86742234043, Kneza Domagoja 12, Petrinja i tuženika VODE BANOVINI d.o.o., OIB: 12266526926, Braće Hanžek 19, Petrinja sudski se raskida s danom 30. travnja 2025.

III. Nalaže se tuženiku VODE BANOVINI d.o.o., OIB: 12266526926, Braće Hanžek 19, Petrinja, da tužitelju Ivici Boltužiću, OIB: 86742234043, Kneza Domagoja 12, Petrinja, na ime naknade štete, zbog sudskog raskida radnog odnosa, isplati iznos od 10.776,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. svibnja 2025. do isplate, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog parničnog postupka, koliko isti budu iznosili, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana"

II. Nalaže se tužitelju Ivici Boltužiću, OIB 86742234043, Kneza Domagoja 12, 44250 Petrinja da tuženiku VODE BANOVINI d.o.o., OIB: 12266526926, Braće Hanžek 19, Petrinja, nadoknadi trošak postupka u iznosu od 1.812,50 Eur zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od 9. listopada 2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivica Boltužić, OIB 86742234043, Kneza Domagoja 12, 44250 Petrinja (dalje: tužitelj) podnio je tužbu 19. svibnja 2025., protiv tuženika VODE BANOVINI d.o.o., OIB: 12266526926, Braće Hanžek 19, Petrinja (dalje: tuženik). Tužitelj u svojoj tužbi navodi da je tuženik 4. travnja 2025. donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu kojom se tužitelju izvanredno otkazuje ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen 1. srpnjem 2022., uslijed osobito teške povrede obveze iz ugovora o radu. Također, Odlukom je određeno da tužitelju prestaje ugovor o radu danom dostave odluke, da nema pravo na otkazni rok i otpremninu te da će mu razmjerni dio godišnjeg odmora koji nije u mogućnosti iskoristiti biti plaćen sukladno čl. 82. Zakona o radu, s isplatom plaće za mjesec travanj 2025. godine. Protiv navedene Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, tužitelj je sukladno uputi o pravnom lijeku u otvorenom roku 16. travnja 2025. podnio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa Nadzornom odboru tuženika te tražio poništenje predmetne odluke koji zahtjev je tuženik zaprimio 17. travnja 2025.. Odlukom tuženika od 30. travnja 2025. odbijen je zahtjev za zaštitu prava podnesen poslodavcu te je potvrđena Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 4. travnja 2025. Tužitelj je navedenu Odluku zaprimio 7. svibnja 2025.. Tužitelj se poziva na odredbu čl. 133. Zakona o radu u kojoj je navedeno da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom, stoga tužitelj u zakonskom roku potražuje zaštitu svojih prava i interesa pred nadležnim sudom. Prema odredbi čl. 116. st. 1. Zakona o radu, izvanredni otkaz dopušten je ako zbog osobito teške povrede ili druge važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju stranaka, nastavak

radnog odnosa nije moguć. Sukladno čl. 120. st. 2. istog Zakona, otkaz mora biti pisano obrazložen, pri čemu jasno i potpuno obrazloženje predstavlja uvjet za ostvarenje sudske zaštite jer se time tužitelju omogućuje podnošenje učinkovitog zahtjeva za zaštitu prava. Tužitelj je 21. ožujka 2025. obavljao posao „prijevaza pumpe sa skladišta Senjak u Sesvete na servis.“ Po obavljenom poslu trebao se vratiti u sjedište poslodavca, a prije toga je navratio do radnika-zaposlenika tuženika Miroslava Bobinca i Branka Galijanića koji su radili u industrijskoj zoni Lekenik na pružnom prijelazu. Predmetna lokacija je usputna. Tužitelj u cijelosti osporava navode da je neovlašteno i bez ikakvog naloga poslodavca u toku radnog vremena službenim vozilom obavljao poslove izvan radnih zadataka već je imao namjeru pozdraviti navedene radnike te iskoristiti svoju pauzu od 30 minuta za gablec. Prilikom povratka, na pružnom prijelazu na kojem nema signalizacije, tužitelj je čuo zvučne signale vlaka pa je što prije prešao prugu kako bi izbjegao nalet vlaka. Pritom nije došlo do naleta vlaka na kombi niti do ikakve materijalne štete. Cijeli događaj zabilježen je video zapisom HŽ Infrastrukture, a policija nije izlazila na mjesto događaja. Tužitelj smatra kako je navedena odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu prestroga. Ukoliko je poslodavac smatrao da je došlo do teške povrede obveze iz radnog odnosa trebao je najprije pisanim putem upozoriti radnika na povredu obveze iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze sukladno čl. 119. Zakona o radu, a nikako ne odmah izvanredno otkazati ugovor o radu, a posebno uzimajući u obzir da nije niti došlo do prometne nesreće niti je nastala ikakva materijalna šteta. Dodatno se ističe kako se Radničko vijeće protivilo odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju te je navelo kako je iz prijašnjeg iskustva kada se dogodio sličan slučaj sa kamionom u kojem je radnik izazvao materijalnu štetu isti nije dobio otkaz ugovora o radu. Prema tome, ističe se kako je tuženik potpuno neosnovano izvanredno otkazao ugovor o radu tužitelju jer u konkretnom slučaju ni na koji način nije došlo do teške povrede obveze iz ugovora o radu. Tuženik u svojoj odluci čak niti ne navodi do koje je to točno teške povrede obveze iz ugovora o radu došlo već isključivo navodi hipotetske situacije u vezi incidenta na pruži stoga Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu nije zakonita. Temeljem čl. 125. st. 1. Zakona o radu, tužitelj zahtijeva utvrđenje sudskog raskida ugovora o radu s 30. travnjem 2025. godine (s obzirom na to da se zaposlio kod novog poslodavca od 1. svibnja 2025.) jer su zbog izvanrednog otkaza trajno narušeni odnosi i povjerenje među strankama, čime je nastavak rada postao nemoguć. Istovremeno, tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 8 prosječnih mjesečnih bruto plaća, navodeći da je njegova prosječna ugovorena bruto plaća iznosila 1.347,00 EUR, radi čega predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 6. lipnja 2025., tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan te navodi kako je opravdano otkazao tužitelju ugovor o radu zbog osobito teške povrede obveze iz ugovora o radu. Tužitelj je kod tuženika bio zaposlen kao vozač temeljem Ugovora o radu, u kojem je u čl. 1., ugovoreno da se radni odnos zasniva na poslovima vozača, a rad će se ostvarivati prema uputama poslodavca i opisu poslova radnog mjesta za koje je ugovor zaključen. Među strankama je nesporno da je tužitelj spornog dana imao radni nalog za prijevoz pumpe sa skladišta Senjak u Sesvete na servis, s obvezom povratka u sjedište poslodavca i ispunjavanja putnog naloga. Iz obrazloženja odluke o otkazu, izjava tužitelja i sadržaja tužbe utvrđeno je da tužitelj nije obavljao posao prema radnom nalogu, već je samovoljno skrenuo u poslovnu zonu Lekenik, čime je službenim vozilom u radno vrijeme obavljao poslove izvan radnih zadataka. Također, nesporno je da je tužitelj neopreznim prelaskom željezničko-cestovnog prijelaza bez signalizacije stvorio neposrednu opasnost od prometne nezgode – svjestan da nema signalizacije,

čuvši zvuk vlaka i uočivši ga na oko 100 metara udaljenosti, prešao je prugu uz izjavu da je „imao više sreće nego pameti“ – pri čemu je veća nesreća izbjegnuta isključivo pravovremenom i prisilnom reakcijom strojovođe vlaka (brzim kočenjem). Nesporno je da tužitelj, kao vozač, nije upravljao vozilom prema svojoj kvalifikaciji i sposobnostima. Naime, svaki profesionalni vozač, dužan se pridržavati svih prometnih propisa te sudjelovati u prometu na način da ne ugrožava druge sudionike u prometu te je osposobljen je za sudjelovanje u prometu i zna da vozilo treba zaustaviti prije prelaska pružnog prijelaza koji nije osiguran prometnom signalizacijom, provjeriti sigurnost prelaska preko tog prijelaza i tek onda se upustiti u prelazak tog prijelaza. Iz priznanja samog tužitelja, razvidno je da se on nije pridržavao najelementarnijeg prometnog propisa, čime je ugrozio život većeg broja ljudi i imovinu većeg opsega. U konkretnom slučaju radilo se o putničkom vlaku, koji je prometovao na redovnoj liniji i prevozio putnike. Tužitelj neosnovano nastoji ublažiti svoju tešku povredu obveze iz ugovora o radu, obrazloženjem da nije nastala materijalna šteta. Suprotno tome, kod izazivanja opasnosti za život ljudi ili imovinu većeg opsega, nastup materijalna šteta nije uvjet nastanke takve opasnosti, već se posljedica takve ugroze, ostvaruje nastankom same opasnosti. U konkretnom slučaju, putnici u vlaku su bilo neposredno i ozbiljno ugroženi, jer je strojovođa morao poduzeti brzo kočenje, koje ne bi bilo poduzeto da nije bilo ozbiljne ugroze od naleta na vozilo kojim je upravljao tužitelj. Prema mail poruci poslanoj od strane Željke Radnić dana 21. ožujka 2025., upućene ovlaštenim osobama DG sigurnosti prometa HŽPP, vidljivo je da je tog dana nalet izbjegnut za oko 2 metra, što dokazuje ozbiljnosti neposrednost ugrožavanja. Nadalje, tužitelj nije imao nalog i ovlaštenje vozilom kojim je upravljao spornog dana, skretati sa zadanog puta, a posebice ne zbog "posjeta" radnim kolegama. Njegovo opravdanje da je želio pozdraviti dečke i sa njima iskoristiti pravo na dnevni odmor, je potpuno neutemeljeno. Navedeni događaj tužitelj je čak želio i prešutjeti, jer je nakon dolaska u sjedište poslodavca, sa svjedokom Briševac Borislavom odmah otišao na drugi zadatak. Tužitelj nije savjesno izvršavao radni nalog za obavljanje povjerenih mu poslova tog radnog dana stoga je tuženik imao potpuno opravdani razlog za izvanredno otkazivanje ugovora o radu zbog teže povrede obveze iz ugovora o radu, radi čega nastavak radnog odnosa nije moguć. S tim u svezi je Odluka o izvanrednom otkazu dopuštena i zakonita, radi čega se u cijelosti osporava tužiteljev zahtjev za utvrđenjem da takav otkaz nije dopušten.

3. U dokaznom postupku, sud je izvršio uvid u ugovor o radu od 3. ožujka 2025. (str. 7-8 spisa), Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu (str. 10-11 spisa) zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa od 16.04.2025. (str. 12-14 spisa), Odluku tuženika od 30.04.2025. (str. 15-17 spisa), dopis Radničkog vijeća od 04.04.2025. (18 spisa), Zapisnik od 02.04.2025. (str. 19-20 spisa), platne liste za tužitelja (str. 45-53 spisa), pregledan je video zapis vlaka 5106 HŽ od 21. ožujka 2025., vezan uz predmetni događaj te su saslušani svjedoci Borislav Briševac, Branko Galijanić, Silvijo Jagić, Miroslav Bobinac i Andrej Lovreković te tužitelj kao stranka.

4. Brižljivom analizom provedenih dokaza sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim.

5. Iz provedenih dokaza, a naročito iz ugovora o radu nesporno je utvrđeno da je tužitelj zaposlenik tuženika od 3. svibnja 2025. na radnom mjestu vozač III u OJ upravljanje razvijem i održavanje sustava javne vodoopskrbe.

6. Uvidom u Odluku o izvanrednog otkazu ugovora o radu utvrđeno je da se tužitelju zaposlenom na radnom mjestu vozač III, izvanredno otkazuje ugovor o radu sklopljen na neodređeno vrijeme zbog osobito teške povrede obveze iz ugovora o radu, da tužitelj nema pravo na otkazni rok i otpremninu. U obrazloženju odluke se

navodi da je tužitelj neovlašteno i bez naloga Poslodavca u toku radnog vremena službenim vozilom obavljao poslove izvan radnih zadataka, pa je tako pri povratku na radno mjesto skrenuo sa rute povratka 830 m, izazvao incident na pruži u Lekeniku tako što je bez znanja i naloga nadređenog otišao u Poslovnu zonu Lekenik do tvrtke BTV te pri prelasku pruge, uslijed krajnje nepažnje, nije pogledao lijevo i desno te izazvao situaciju u kojoj je strojovođa vlaka 5106 HŽ infrastrukture bio prinuđen izvesti brzo kočenje kako bi izbjegao nalet na kombi kojim je upravljao tužitelj. Suc cijelni da je Odluka o izvanrednom otkazu sastavljena sukladno članku 120 Zakona o radu.

7. Uvidom u zahtjev za zaštitu prava radnika naslovljen kao žalba na Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu radnika utvrđeno je da je tužitelj pravovremeno podnio zahtjev za zaštitu radnika u kojem osporava odluku jer smatra da ne postoje osobito teške povrede radne obveze radi kojih bi on trebao dobiti otkaz.

8. Uvidom u dopis Radničkog vijeća od 4. travnja 2025. utvrđeno je da je Ivica Boltužić po nalogu nadređenog Andreja Lovrekovića vozio pumpu na servis u Sesvete i u povratku navratio do kolega koji su radili na pružnom prijelazu u Lekeniku te se zatekao u krivo vrijeme na pružnom prijelazu što je izazvalo incident bliskog susreta sa vlakom bez materijalnih posljedica i izbjegnuta je tragedija. Iz prijašnjeg iskustva, bio je jedan sličan slučaj ali taj radnik nije dobio otkaz.

9. Uvidom u Zapisnik 2. travnja 2025., koji je sastavljen povodom davanja izjave radnika Ivica Boltužića proizlazi kako je isti iskazao da je 21. ožujka 2025., po nalogu nadređenog Andreja Lovrekovića vozio pumpu na servis u Sesvete sa poslovnim autom te je u povratku navratio do kolega koji su radili na pružnom prijelazu Lekenik, koji su inače radnici tuženika. Imao je namjeru pozdraviti kolege i iskoristiti pauzu za galeb. Lokacija je usputna, sa glavne ceste ni tri minute vožnje. Obzirom na kratko vrijeme, kako nisu imali vremena za pauzu, tužitelj je požurio natrag na posao i na pružnom prijelazu nije pogledao lijevo i desno te je u tom trenutku začuo sirenu vlaka i vidio da je vlak stao 100 metara od prijelaza. Bilo ga je jako strah i potom se vratio u firmu i ispričao Andreju Lovrekoviću što se dogodilo no on je već imao tu informaciju. Iskazuje žaljenje.

10. Iz videozapisa vlaka 5106 od 21. ožujka 2025., vezano uz izvanredni događaj na željezničkom cestovnom prijelazu Dužica jasno je vidljivo da tužitelj nije obratio dužnu pažnju običnog čovjeka, a ne profesionalnog vozača kod prijelaza pružnog prelaza, te je samo pukom srećom izbjegao da ga vlak ne pokupi na pružnom prijelazu, čime je doveo u opasnost ne samo svoj život i zdravlje, već i život i zdravlje putnika u tom vlaku.

11. Svjedok Branko Galijanić u svom iskazu navodi da mu je tužitelj radni kolega i bio je na drugom radnom zadatku, a u pravilu kada su u blizini, kao kolege se posjećuju. Tog dana tužitelj je došao do njega i Miroslava Bobinca te je da bi došao do njih, morao skrenuti sa svoje rute nekih 800 metara. Kada se vraćao, došlo je do prelaska pružnog prijelaza u kojem je on za dlaku prošao, a nakon toga je naišao vlak koji je morao kočiti. To bilo negdje u vrijeme pauze, nije vidio da bi po štetnom događaju dolazila policija. Nije mu poznato da bi na vozilu nastala bilo kakva šteta. Isto tako mu nije poznato da bi Hrvatske željeznice protiv tuženika u ovom postupku pokretale bilo kakav postupak naknade štete. Kod njih u firmi uobičajeno da se radni kolege, ako su u blizini, običu da se vidi da li treba pomoći i da li je sve uredu. Tužitelj je dobar radnik i dobar kolega i nema nikakvih opomena vezanih uz njegov rad od strane poslodavca. Nekada kada tako posjećuju kolege na drugom radnom mjestu, znaju javiti poslovođi, a nekada im on sam kaže da navrate i običu kolege ako treba pomoći i slično. Navodi da je i sam znao postupiti na isti način kao i tužitelj odnosno posjetiti kolege.

Svjedok navodi da ništa vidio vezano uz ovaj događaj jer je bio u rupi, ali su čuli

da je vlak protutnjao i svirao pa su onda izvirili iz rupe i vidjeli da kolega stoji iza pružnog prijelaza, a da je vlak prošao, a radilo se o putničkom vlaku koji se naknado zaustavio. Kada je tužitelj došao do njih, otvorio je prozor od kombija, pitao kako ide dečki, oni su mu nešto odgovorili i on je nastavio svojim putem.

Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka, no isti iskaz i to što je tužitelj inače dobar radnik u konkretnom slučaju ne umanjuje odgovornost tužitelja za sam događaj i ne ublažava posljedice koje su izbjegnute za malo.

12. Svjedok Borislav Briševac u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika i bio je predsjednik Radničkog vijeća u vrijeme kada je tužitelju otkazan ugovor o radu. Kako nije postojala nikakva dokumentacija vezana za štetni događaj od policije niti je nastala bilo kakva šteta, oni kao Radničko vijeće su se protivili otkazivanju ugovora o radu tužitelju. Osim samog prijedloga otkaza ugovora o radu, od strane poslodavca nisu dobili nikakvu dokumentaciju, odnosno nisu dobili niti obranu tužitelja, kao niti bilo kakve snimke od HŽ-a pa sukladno tome smatrali su da ne postoje uvjeti za otkazivanje ugovora o radu. Tužitelj radi tri godine kod tuženika i kroz to vrijeme on kao predsjednik Radničkog vijeća nije nikada dobio nikakav zahtjev od tuženika vezano uz njegov rad. Za tužitelja misli da je dobar radnik. Radničko vijeće se protivilo otkazu ugovora o radu tužitelju iz razloga što je bilo radnika koji su poslodavcu svojim nepažljivim postupanjem učinili materijalnu štetu oštećenjem kamiona i slično, a za isto nisu odgovarali i zato su smatrali da niti tužitelj ne bi trebao odgovarati. Isti taj dan kad je Radničko vijeće donijelo odluku o otkazu ugovora o radu, u roku od sat i pol od toga tužitelju je uručena odluka o otkazu. Svjedok nadalje navodi da je zvao Vesnu Kardaš, pravnicu u firmi, da mu dostavi podatke oko otkaza ugovora o radu za tužitelja međutim osim tog prijedloga ništa drugo nije dostavljeno. Podatak o tome da je tužitelj imao bliski susret sa vlakom i da je izbjegnuta tragedija je dobio upravo od gospođe Vesne Kardaš. Čuo je i od radnih kolega da je tragedija izbjegnuta ali nikakvu dokumentaciju vezano za to nije dobio.

Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka samo djelomično, u dijelu u kojem je suglasan u ovom spisu priloženoj dokumentaciji. Isti iskaz je djelomično u suprotnosti sa materijalnom dokumentacijom. Naime iz dopisa Radničkog vijeća je vidljivo da oni smatraju da tužitelju ne treba otkazati ugovor o radu jer se nije otkazao i ranije drugim vozačima. To samo po sebi ne može biti razlog da se i tužitelju ne otkaze ugovor o radu, jer potrebno je sagledavati svaki konkretan slučaj za sebe. Isto tako iz navedenog nije vidljivo da Radničko vijeće se protivi otkazu jer nisu dobili dokumentaciju, a budući da se jasno navodi u njihovu očitovanju od 4. travnja 2025. da su upoznati sa incidentom na pružnom prijelazu u Lekeniku.

13. Svjedok Miroslav Bobinac u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika međutim nema neposrednih saznanja što se dogodilo jer se u trenutku nezgode nalazio u jami u kojoj je vario cijev i radio svoj posao te nije vidio kako je došlo do šetnog događaja. On i kolega nisu zvali tužitelja niti su ga nešto trebalo, on je sam došao do njih da ih vidi. Zadržao se kod njih 10-15 minuta. Nije mu poznato da li je policija izlazila na mjesto događaja niti da je poslodavac upozoravao tužitelja vezano za radni odnos. Svjedok zaključno navodi da je čuo kad je vlak svirao ali nema saznanja zašto je svirao.

Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka u cijelosti.

14. Svjedok Silvijo Jagić u svom iskazu navodi da je u vrijeme navedenog događaja bio potpredsjednik Radničkog vijeća te mu je poznato da je tuženik prije otkazivanja ugovora o radu tražio od njih očitovanje vezano za otkazivanje ugovora o radu radi navedenog događaja. Oni su se kao Radničko vijeće tome protivili iz razloga što se ranije dogodio događaj gdje je radnik uzeo službeno vozilo te je s njime skrivio

prometnu nezgodu pa su sukladno tome smatrali da ovaj slučaj nije takav da bi se tužitelju dao otkaz kada se onom radniku nije dao otkaz. Unatoč tome, poslodavac je tužitelju otkazao ugovor o radu. O samom štetnom događaju nema neposrednih saznanja. Dobili su samo mail uz očitovanje vezano uz otkaz ali nisu dobili nikakve snimke. Nisu imali ranije pritužbe niti očitovanja vezana uz rad tužitelja.

Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka, no ne i njegovoj subjektivnoj procjeni da tužitelju nije trebalo otkazati ugovor o radu jer ranije radnik u sličnoj situaciji nije dobio otkaz. Imajući u vidu provedene dokaze u ovom postupku tužitelj nije ugrozio samo svoj život i imovinu poslodavca već je ugrozio i život većeg broja osoba u putničkom vlaku, te imovinu treće osobe, pa sukladno navedenom ovaj slučaj treba promatrati u navedenom kontekstu a u odnosu na ulogu tužitelja u prometu (profesionalni vozač tijekom radnog vremena).

15. Svjedok Andrej Lovreković u svom iskazu je naveo da je kod tuženika zaposlen na mjestu voditelja organizacijske jedinice razvoja i održavanja vodoopskrbnog sustava te je sukladno tome nadređen i ovdje tužitelju. Kao voditelj svaki dan za sljedeći dan napravi plan što će koji radnik raditi i onda to jutro za koje se radi plan vršim koordinaciju sa poslovođama, svaki poslovođa zna što je posao kojeg radnika i temeljem toga i izdaje naloge. Niti jedan radnik ne može i ne smije raditi mimo naloga odnosno posao svakog radnika mora se pravdati sa nalogom. Poznato mu je da je navedenog dana tužitelj imao nalog iz Petrinje u Sesvete prevesti pumpe na popravak i nakon toga se vratiti u tvrtku. Nije imao nikakav nalog otići u Lekenik i tamo posjetiti radnike koji su radili na ispumpavanju vode ispod pruge te je on naknadno obavješten od strane HŽ infrastrukture sa kojima su surađivali oko tih radova da je tamo došao ovdje tužitelj koji nije imao tamo što tražiti i da je gotovo prouzročio prometnu nezgodu sa vlakom. U zoni radova su mogli biti samo oni radnici koji su bili na popisu temeljem telefonske prijave, a to nije bio tužitelj. Tužitelj nije imao nikakav nalog da tamo bude niti je politika firme takva da radnici trebaju raditi bilo što mimo naloga, te ukoliko je tužitelj bilo što radio izvan toga to nije u skladu sa politikom tvrtke. Nakon tog događaja, imao je sastanak sa tužiteljem i zamjenikom direktora i kad su ga upoznali sa situacijom on je rekao da je svjestan što je napravio i da je spreman snositi posljedice. Nakon toga mu je pravna služba vršila postupak izvanrednog otkazivanja ugovora o radu. Djelatnik HŽ infrastrukture bio ogorčen i rekao je da su ga zvali iz HŽ putničkog prijevoza budući su oni odgovorni za situaciju vezanu uz radove i oni su također bili šokirani. Tužitelju je uručen pisani radni nalog za taj dan kao što se uručuje za svaki drugi dan. Prije nije bilo nikakvih prijava na rad tužitelja. Nije mu poznato da li je policija izašla na mjesto događaja. Za vrijeme njegovog radnog vijeka nije bilo sličnih situacija niti prometnih nesreća i nije uobičajeno da se radnici međusobno posjećuju i pomažu, a takav radni nalog nije dobiven.

Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka u cijelosti jer je logičan, životan, te u skladu sa materijalnim dokazima u spisu.

16. Ispitan kao stranka u postupku tužitelj je u svom iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika kao profesionalni vozač i navedenog dana dobio je radni zadatak da odveze jedan stroj sa skladišta u Sesvete. Pri tome nije dobio nikakav radni nalog već samo usmeno. Sa skladišta je podigao pumpu i tražio potvrdu da ju je podigao jer mu je to napisano na bloku papira i tu pumpu je odvezao u Sesvete. U to vrijeme autoput Sisak-Zagreb je bio napravljen do Dužice i on se Sesvetama vraćao autoputom do Dužice te kada je sišao na staru cestu, budući da je ujutro čuo da su kolege u Lekeniku u industrijskoj zoni, odlučio je skrenuti do njih kako bi ih pitao da li im je potrebna kakva pomoć nešto prevesti i slično. Da bi došao do tog mjesta, morao je proći neobilježeni pružni prijelaz. Taj neobilježeni pružni prijelaz ne bi bio na putu da je išao direktno u

firmu, no ovo je uobičajeni način postupanja njih radnika kod tuženika, međusobno si pomažu i često je znao tako kada izvrši svoje radne zadatke, prije odlaska u firmu, otići do kolega i pitati da li im je potrebno što prevesti i sl. pa je tako učinio i taj put. Upitan zašto je to učinio bez naloga nadređenog, svjedok je iskazao da se nadređeni često nisu javljali radnicima na telefon pa su si na taj način pomagali. Nadalje ističe da je došao do Branka Galijanića i Miroslava Bobinca i oni su mu rekli da ništa ne trebaju i krenuo je natrag u firmu. Kada je došao do pružnog prijelaza, stao je, pogledao lijevo i desno, sa desne je strane dosta nepregledno i u tom trenutku oni su mu nešto još dobacili, okrenuo se na njih, ne zna koliko vremenski, par sekundi i nakon toga je prešao preko pružnog prijelaza. Kada je već prešao pružni prijelaz, prošao je vlak, ne sjeća se da li je svirao no počeo je kočiti i zaustavio se nekih 100-tinjak metara od mene, vlak se ponovno upalio i nastavio svoj put. Nakon tog događaja se vratio u firmu i tamo je svojim radnim kolegama rekao što mu se dogodilo, nije obavještavao nadređene, već je čekao da netko od njih dođe. U firmu se vratio iza 11,00 sati. Nakon nekog vremena, kod njega je došao jedan od ljudi iz uprave koji za kojeg ne zna kako se preziva, ime mu je Stjepan i pitao ga što se dogodilo i on mu je ispričao. Ne zna od kuda tom gospodinu informacije što se dogodilo, nije mu ništa rekao. Nakon toga sa njim više nitko nije komunicirao dok ga iz uprave nisu zvali isti taj tjedan da mora dati svoju izjavu. Dao je izjavu i u petak već iza 15,00 sati mu je došla gospođa Bjeluša iz uprave i uručila mu papire za otkaz i on je to potpisao, nitko ga više ništa nije pitao niti o tome sa njim raspravljalo. U ponedjeljak je odmah dogovorio sa jednim čovjekom da počne kod njega raditi, ali nije mogao jer ga nisu odjavili te je nakon toga otišao u upravu i tražio da ga odjave, što su i učinili. Sada radi u Leček niskogradnji u Petrinji, isto kao vozač i kao bravar. Ta lokacija na kojoj su bili radni kolege, od ceste kojom se kretao, je udaljena nekih 800 metara. Poslodavac nikada nije opominjao ništa vezano uz njegove radne obveze, dapače, uvijek su dobivali pohvale od nadređenih kada bi pomogli radi angažiranja. Nitko od policije ga nije kontaktirao vezano uz ovaj događaj, nije bio pokrenut niti nikakav prekršajni niti drugi postupak. Nije dobio pisani nalog da ide u Sesvete već mu je to rekao Krmpotić Josip koji je poslovođa u poduzeću. Na povratku nije javio nikome od nadređenih da će navratiti do kolega. Vlak sa kojim je imao ovaj incident je bio putnički. U odnosu na izjavu kolega "hvala Bogu, sve je dobro prošlo", tužitelj misli da su pod tim mislili da nije bilo materijalne štete i da se nikome ništa nije dogodilo. Bilo ga je jako strah i htio je razgovarati sa strojovođom što se dogodilo, bojao se da nije bilo materijalne štete na vlaku i da se nije što dogodilo ljudima u vlaku. Nije poslodavcu ništa govorio što se dogodilo dok mu se oni nisu obratili jer pretpostavlja da je bio u šoku. Zaključno navodi da je upravljao kombijem C kategorije sa kranom, ali ne zna da li je registracija 906 HF ili 907 HF.

17. Izvanredni otkaz ugovora o radu reguliran je člankom 116. Zakona o radu (NN 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023) ; dalje ZR-a koji glasi:

„ (1) Poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznoga roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

(2) Ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

(3) Stranka ugovora o radu koja, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, izvanredno otkaže ugovor o radu, ima pravo od stranke koja je kriva za otkaz tražiti naknadu štete zbog neizvršenja ugovorom o radu preuzetih obveza.“

20. Zakonodavac nije propisao opravdane razloge za izvanredan otkaz ugovora o radu jer se svaki slučaj mora posebno cijeniti. Uz opravdan razlog za otkaz nužno je i da nastavak radnog odnosa više nije moguć, to jest da je izgubljeno povjerenje bilo koje ugovorne strane. U konkretnom slučaju tužitelj je zaposlen na radnom mjestu profesionalnog vozača. Profesionalni vozač u vožnji obuhvaća kombinaciju zakonskih obveza, tehnika sigurne vožnje i profesionalne etike. Tužitelj je u svom postupanju trebao postupati sa pažnjom koja prelazi dužnu pažnju, trebao je predvidjeti pogreške drugih sudionika u prometu, a ne sam radi greške koje ne smije i ne radi vozač prosječnih sposobnosti. Prelazak preko pružnog prelaza traži poseban oprez od prosječnog vozača, a kamoli od vozača kojem je to radno mjesto, odnosno profesionalnog vozača. Profesionalni vozač se razlikuje od prosječnog vozača kroz pravnu odgovornost i stupanj dužnog opreza. Od profesionalca se očekuje da prepozna opasnosti koje obični vozač ne mora uočiti na vrijeme, a ne da postupa na nepropisan način kako je to učinio tužitelj ugrozivši time i svoj život i zdravlje, imovinu poslodavca ali isto tako život i zdravlje drugih ljudi i imovinu treće osobe. Takvim postupanjem tužitelj se grubo ogriješio u svoje radne obveze, postupao je lakomisleno ne misleći na posljedice radi čega mu je poslodavac opravdano otkazao ugovor o radu radi teške povrede radne obveze radi koje nastavak radnog odnosa više nije moguć. Utvrđene tužiteljeve povrede obveza iz radnog odnosa su po ocjeni ovoga suda teške naravi i ukazuju da nastavak radnog odnosa uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nije moguć. Naime sam način kako je došlo do štetnog događaja (nemar i lakomislenost tužitelja) i posljedice koje su mogle nastupiti (smrt većeg broja ljudi) ukazuje na grubu povredu radne obveze tužitelja. Pri tome valja imati na umu da se tužitelj uopće nije trebao nalaziti na tom mjestu, već je tamo otišao samoinicijativno kako bi pozdravio kolege.

18. Kako sud nalazi da izvanredni otkaz ugovora o radu tužitelja nije nedopušten, to sukladno navedenom nisu ispunjeni niti uvjeti za sudski raskid ugovora o radu i naknadu štete (koja se utvrđuje u iznosu 8 prosječnih mjesečnih plaća odnosno ukupnom iznosu od 10.776,00 Eur) sukladno članku 125. ZR-a, pa je i u odnosu na ovaj dio tužbenog zahtjeva tužitelja valjalo odbiti.

19. Temeljem članka 154. st. 1 ZPP-a sud je tuženiku dosudio trošak postupka i to sastav odgovora na tužbu 250,00 Eur, sastav podneska od 3. rujna 2025. u iznosu od 250,00 Eur, ročišta 25. rujna 2025., 25. studeni 2025., 17. veljače 2026., 10. lipnja 2026., 1. rujna 2026., svako 250,00 Eur, sastav podneska od 29. rujna 2025. u iznosu od 62,50 Eura, sveukupno 1.812,50 Eur. Tuženiku nije priznat sastav podneska od 17. ožujka 2023. jer nije bio nužan za postupak.

20. Radi svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

Sisak, 9. listopada 2026.

Sudac
Andrea Vasiljević

ANDREA VASILJEVIĆ

Elektronički potpisano: 09.10.2026T13:14:50 (UTC:2026-10-09T11:14:50Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: cefc9087-b0ff-4cd4-afad-920847bfe607

Općinski sud u Sisku

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda e-komunikacijom.

Dostavna naredba:

1. Tužitelju po punomoćnici Mariji Koprivica, odvjetnici u Zagrebu
2. Tuženiku po punomoćniku Vladi Kartelo, odvjetniku u Sisku

Broj zapisa: **9-3088e-6aa50**

Kontrolni broj: **04844-bd314-9aa12**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.